

1 NIKOLA BALBERČÁKOVÁ

Videoinštalácia: *Emotional Lipgloss*, 2023, video, 9'08"
Účinkujú: Andrea Čverčková, Vladimír Iugai, Teuta Jonuzi, Doris Sisková
Kamera: Kristián Babjar, Peter Frohlich, Zvuk: Lenka Adamcová, Daniel Schiefner, Kostýmy & styling: Barbara Shevchuk, Strih: Marek Bihun

2 MARKÉTA GARAI

Videobáseň obsahujúca dokumentárne a neinscenované zábery nasnímané v období rokov 2013 až 2017: *257*, 2023, 06'44"

Videodokumentácia performance: *Nie som toto telo* (Nejsm toto tělo), 2016, 07'54"

Video obsahujúce dokumentárne a neinscenované zábery: *Môj pasák, môj galerista* (Můj pasák, můj galerista) 2016, 10'00

Videobáseň obsahujúca dokumentárne a neinscenované zábery nasnímané v období rokov 2013 až 2017: *Diary series: Nemecko, 2013 - 2015* (Diary series: Německo, 2013 - 2015), 2023, 05'44"

Videobáseň obsahujúca dokumentárne a neinscenované zábery nasnímané v období rokov 2013 až 2017: *Diary series: Praha, 2015*, 2023, 04'18"

Videobáseň obsahujúca dokumentárne a neinscenované zábery nasnímané v období rokov 2013 až 2017: *Diary series: Praha, 2013*, 2023, 01'00"

Ready-made objekt používaný v období rokov 2013 až 2017: *Skrytá kamera v hodinkách*, 25 x 5 cm

3 SOPHIA GIOVANNITTI

Contract: *Choreography 1*
Z diela *Incall: Study 2; Contract* (2022)
Performance
Prvýkrát uvedené v Duplexe (New York)
5. marca - 6. apríla 2022

PAULA GOGOLA

4 *do blondes get 5 o'clock shadow?*, 2022
150 x 140 cm
Kombinované techniky na plátne

5 *priestess in adidas*, 2022
105 x 115 cm
Kombinované techniky na plátne

6 ĐEJMI HADROVIĆ

Krátky film
The Perfect White Cisgender Woman, 2022,
6'00"
Kamera: Mina Petrović

7 PENNIE KEY

P.W., 2023
1485 x 2100 mm
Fotografie nasnímané iPhonom, zväčšené do životnej veľkosti a vytlačené na papier formátu A3 na tlačiarni Xerox

Ballad of Sexual Independency - SexyArtGirl, 2021
Pieseň, 2'43"
Autor a interpret: Tom Letts

8 ANASTASIJA PAVIĆ

The Ultimate Coquette, 2023
Performance/inštalácia
Dizajn korzetu: Samir Mrković, Dizajn rukávov: Marina Kaplarević, Styling parochne: Jovana Simić

9 CAMILLE SOULAT

deretocare0013, 2022
Atrament na brúsenom hliniku, gravírovaný oceľový rám
85 x 87 cm

10 *Feeling VIP is all we have left*, 2023

Atrament na brúsenom hliniku, oceľový rám
69 x 70 cm

SK

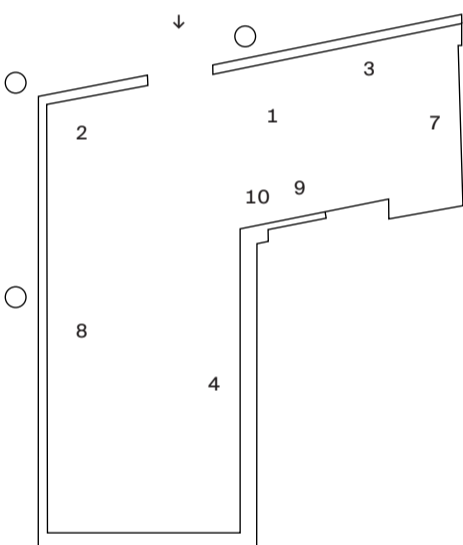
06 / 09 - 16 / 10 / 2023
Kurátorka: Jelisiveta Rapaic

A WINDOW

Nikola Balberčáková, Markéta Garai, Sophia Giovannitti, Paula Gogola, Đejmi Hadrović, Pennie Key, Anastasija Pavić, Camille Soulat

A WINDOW

↓ entrance from the street

KUNSTHALLE
BRATISLAVA TÍM:

Riaditeľ:
Jen Kratochvil

Kurátorka programov
pre verejnosť a PR:
Jelisiveta Rapaic

Kurátorka:
Lýdia Pribišová

Kurátorka edičného programu:
Jana Vicenová

Mediátori*ky:
Celestína Minichová, Fanny Pekarčíková, Michaela Badžgoňová, Simona Farárová, Nikola Valková, Ľuboš Minich, Michaela Hubalová, Kristína Hrkčková, Daniela Drobná

Stážistky:
Lisa Achammer, Marija Mitić

Manažérka produkcie a prevádzky:
Martina Kotlárková

Manažér produkcie výstav:
Filip Krutek

Hlavná ekonómka:
Denisa Zlatá

Asistentka:
Janette Flaškayová

Personalista a mzdár:
Anton Svanda

Executive Graphic Designer:
Lukáš Kollár

KUNSTHALLE BRATISLAVA
Nám. SNP 12, 811 06
Bratislava

Otváracie hodiny:
Pondelok - nedeľa:
12:00 - 15:00 / 15:30 - 19:00
Utorok: zatvorené

FACEBOOK,
INSTAGRAM, YOUTUBE
Kunsthallebratislava

Kurátorka výstavy:
Jelisiveta Rapaic

Edičné aktivity:
Jana Vicenová

Preklad:
Zuzana Jánska

Vloženie slovenských
titulok k videu:
Celestína Minichová

Program pre verejnosť:
Jelisiveta Rapaic

Produkcia:
Martina Kotlárková

Produkcia a inštalácia výstavy:
Filip Krutek, Alexander Alan Arce,
Lukáš Bičkoš, Lukáš Sobota

Grafický dizajn:
Lukáš Kollár

Zriaďovateľ
MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mediálni partneri
S I T A
BUREAU FOR ADVERTISING
SLOVAK NEWS AGENCY
.tasr. :RÁDIO DEVIN CITYLIFE.SK b l o k Flash Art GoOut

A
V
A
L
S
I
T
A
R
B
E
L
L
A
H
T
S
N
U
K

The rotten
smell is you

V snahe polámať tie pravé rebrá som už zlomila nejednu palicu. Lenže aj tak si zas a znovu sadám k tomu istému stolu a všímam si všetky tie záhyby na obruse, ktoré sa nám nikdy nepodarilo zarovnať, a škvrný z minulých hostín, z ktorých nám je teraz nevoľno. Bola som dobrou dcérou, bola som skvelým synom aj hocikým medzi, ale čím dlhšie sedím, tým viac ma začínajú stehy omínať. Pochopenie sa môže meniť, potom sa slová stávajú únavnými a úsilie sa zdá byť márne, až kým si nespomenieme na veľkú historickú udalosť, ktorej sa opäť zúčastňujeme. Pri svojich mikroskopických bojoch zlomím nejedno rebro, ale ako je možné, že mikroskopický boj za ťažkými závesmi rodinného domu ma láme ako vetvičku?

Je verejným tajomstvom, že my feministky sme zanedbali zahŕňajúci problém, čo prebýva v tom istom dome, ktorý sme vybudovali, pod strechou, ktorú sme vztýčili, v stenách, ktoré sme postavili. Šíri sa ako skrytá choroba, ako psychosomatická minulosť číhajúca na svoju ďalšiu vražednú príležitosť, strážiaca hodnoty, ktoré boli nastavené v prúde starostlivosti, ale potok sa teraz zmenil na kameň. Zápach je prenikavý, obaľujúci a ohromujúci. Výdatné, šťavnaté, presakujúce ovocie sa zmenilo na zaprášené, ufúľané. Nejaký čas ostalo v izbe, ale keď bolo treba vyčistiť vzduch, bolo jednoduchšie otvoriť okno. Ako keby mala pomoc prísť zvonku.

V efemérnom priestore, ktorý tu vznikol, sa ukrývajú rôzne skúsenosti, ktoré bežne spôsobujú napätie vo feministickej domácnosti, pričom vnímajú hnutie ako viacgeneračnú rodinu, ktorá zo zvyku žije pod jednou strechou. A rodina by mala byť zjednotená, vyvolená; rodina drží spolu v dobrom i zlom, lenže skutočnosť za zatvorenými dverami nebýva vždy taká ružová. Tieto generačné rozdiely možno pozorovať v jednotlivých vlnách hnutia, najmä často prítomný rozkol medzi „staršími“ z druhej a tretej vlny a predstaviteľmi*kami štvrtej vlny. Zinscenovanie tohto dňa otvorených dverí nemá byť všeobjímajúcou rozsiahlou štúdiou o hnutí ani o štvrtej vlne. Skôr chce zdôrazniť a navrátiť do bezpečných rozhovorov témy, ktoré spôsobujú najväčší vnútorný nepokoj a ktoré si často verejne privlastňuje pravica proti niekomu z našich s pomocou niekoho iného z našich vlastných. Sexuálna práca, transsexualita a hyperfeminizmus, to sú pozície, pri ktorých sa hnutie nedokáže zjednotiť, a preto zlyháva pre svojich vlastných potomkov.

Keby sme sa tak znovu mohli posadiť k tomu, čo zostalo zo spoločného priestoru, kde pleseň ticho rastie, kým sa nevyriešia páľčivé otázky, kým sa neprijmú zákony, kým sa nedosiahne skutočné prijatie a porozumenie. Na tejto výstave vyjadruje každé dielo určitý aspekt rovnice svojím vlastným spôsobom, počnúc pseudovedeckým skúmaním bielej ženy v strednom veku, ktorá vykonáva každodenné rituály, zatiaľ čo rozprávačka nás konfrontuje s našou vlastnou performativitou, v krátkom filme Ďejmi Hadrović; pokračujúc obrazmi Pauly Gogoly, z ktorých je vyťahaná farba, kde dominuje figúra, zobrazujúc transženskú skúsenosť. Potom sa stretávame s rotujúcim exponátom toho, čo ostalo po odstránení tela, *The Ultimate Coquette* (Najväčšia koketa) od Anastasije Pavić. Svojím živým vystúpením roztočí prázdny disk, aj rekvizity a pozostatky sa otáčajú, pohrávajú sa s pohľadom a online prítomnosťou. Vo videu Nikoly Balberčákovej sa pomaly zoznamujeme s tromi akcentovanými protagonistami, ktorí si budujú vlastné emocionálne krajiny. Camille Soulat nám predstavuje možnosť transformovať zdanlivo obyčajné okamihy na udalosti a preklenúť pomocou štedrej dávky nostalgie priepasť medzi popkultúrou a kontrakultúrou. Skúmame archív Markéty Garai a jej päť rokov strávených v kluboch, počas ktorých sa nedočkala súhlasu feministických kolegov*ýň, vidíme na míle vzdialenú Sophiu Giovannitti, ktorá píše o predaji umenia a predaji sexu¹ a delí sa o svoje výsledky vo forme zmluvy, zatiaľ čo *The Ballad of Sexual Independency* (Balada o sexuálnej nezávislosti) od Pennie Key vystihuje skúsenosť, ktorá sa ozyva priestorom.

Výstava *The rotten smell is you* (Ten hnilobný zápach cítiť z vás) je prosbou, aby ste sa zamerali na premennú „vás“ v tejto rovnici, pričom samotné otvorenie otázky „vás“ je užitočnejšie ako odpoveď, či ide o diváka, pozície alebo cudzí faktor. Ide o východiskový bod a navigačný nástroj spletitou sieťou dejín, vzťahov, mocenských hier, politiky, tiel, ekonomík, emócií, identít, falošných systémov starostlivosti a vzájomných závislostí. *The rotten smell is you* si vyžaduje sebakontrolu, odkedy vstúpíte do priestoru, je to hra na odhalenie zlého*ej feministu*ky v sebe. Hniloba predstavuje všetko zanedbané, neriešené, domnelé či prehliadané. Ako čiastočky, ktoré vám držia na stenách pľúc, aj dávno potom čo boli vdýchnuté.

NIKOLA BALBERČÁKOVÁ absolvovala bakalárske štúdium na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave a magisterské na pražskej UMPRUM. Jej tvorba sa pohybuje medzi performance, videom a priestorovými inštaláciami. Prepája rôzne naratívne postupy, pričom využíva kinematografiu, rozprávanie príbehov, úprimnosť aj iróniu, aby vytvorila špecifický jazyk pre emocionálne krajiny odrážajúce súčasnú spoločnosť. Zameriava sa na mnohé neprevládajúce identity; hyperbolizované, afektívne, naivné alebo hlúpe postavy, ktoré vytvárajú fiktívne príbehy a rekonštruujú dominantné scenáre. Využíva pritom fragmenty popkultúry, budúcnosti a staroveku či kliše ako možnú stratégiu odtrhnutia sa od určitých stereotypných rolí a zvýraznenia ich možného emancipačného, anarchistického alebo dekonštruktívneho potenciálu v rámci mocenských štruktúr.

MARKÉTA GARAI je pražská intermediálna umelkyňa, ktorá reflektuje témy týkajúce sa postavenia osôb v erotickom priemysle, feminizmu, sexuality, identity a smrti. V rokoch 2013 až 2017 vstúpila v rámci osobného skúmania a prípravy projektov do prostredia sivej zóny, kde pracovala ako tanečnica. V roku 2018 absolvovala Akadémiu výtvarných umení v Prahe. Aktívne vystavuje na nezávislej galerijnej scéne už od roku 2010, najvýraznejší záujem vyvolala výstavami *Nejsm toto tělo* (Berlínskej Model, 2016) a *BEZ-PÉČÍ* (Artwall gallery, 2023). Často tiež performatívne zasahuje do verejného priestoru (*Czarny protest*, 2016) a prenáša svoje práce do negalerijných priestorov.

SOPHIA GIOVANNITTI je konceptuálna umelkyňa žijúca v New Yorku. Pracuje na: choreografickej chybe, peniazoch, pokračujúcom skresľovaní reality prostredníctvom obrazov a jazyka, autonómii, pomste či ženskom narcizme. Vo svojej sérii Štúdií – zahŕňajúcich performance, video, zvukové nahrávky, sochy, text a metodológie sledovania – sa pokúša využiť, prekračovať a rechoreografovať tradičné spôsoby získavania hodnôt od umelcov a umelkýň. Jej práce boli prezentované okrem iného vo výstavných priestoroch Recess, na Aténskom bienále, v Duplexe, PPOW, The Bowery Hotel, Sophia Zero Inc., a ICA v Londýne, a to fyzicky aj digitálne. Jej prvá kniha, *Working Girl: On Selling Art and Selling Sex*, vyšla vo vydavateľstve Verso v roku 2023.

PAULA GOGOLA (*1998) sa zameriava najmä na analýzu transrodovej skúsenosti z hľadiska všeobecného aj individuálneho vnímania. Pomocou primárneho média maľby sa pohybuje medzi abstrakciou a figurálnymi kompozíciami. Gogola vo svojej tvorbe využíva telo ako hlavný objekt, nazerá naň ako na hmotu, ktorej potenciál meniť tvar priamo ovplyvňuje viaceré úrovne empirickej skúsenosti, vypovedá o vnútornom aj vonkajšom svete a zdôrazňuje transženskú pozíciu. Jej umelecká prax dekonštruuje určité sociologické prípadové štúdie vo vzťahu k transrodovej skúsenosti, pričom sa pohybuje medzi rôznymi témami, ako sú znovuzískanie sexuality, fenomenológia transrodovosti, sociálne roly či skúmanie kultúrneho dedičstva.

ĎEJMI HADROVIĆ je výtvarná umelkyňa, ktorá získala titul Ph.D. na Akadémii výtvarných umení vo Viedni. Je držiteľkou ocenenia YVAA award 2022. Bola umeleckou rezidentkou Residency Unlimited (RU) v New Yorku. Jej dielo *Zahida is a Feminist* (2016) je súčasťou stálej zbierky Viedenského múzea MUSA. Žije a pracuje striedavo vo Viedni a v Slovinsku.

PENNIE KEY (Penelope Koliopoulou) je umelkyňa pôvodom z Atén. Od roku 2010 žila v Londýne, kde v roku 2016 na Goldsmiths získala titul MFA v odbore výtvarné umenie. V rokoch 2020 – 2022 bola rezidentkou na Rijksakademie, je nositeľkou ceny ARTWORKS 2021 Nadácie Stavrosa Niarchosa a získala štipendium Mondriaan Fonds Artist Basis (2023 – 2026). Pennie vystavovala svoje diela v inštitúciách ako GfZK v Lipsku, Künstlerhaus v Dortmunde, Arti et Amicitiae v Amsterdame, MoMa v Thessalonikách a v rôznych projektových priestoroch v Spojenom kráľovstve, Belgicku či Mexiku. Jej najväčším doterajším úspechom je to, že vedie hodiny telesnej výchovy pre umelcov s vysokou návštevnosťou.

ANASTASIJA PAVIĆ (1998) je multimedálna umelkyňa, ktorá žije a tvorí v Belehrade, momentálne študuje posledný ročník bakalárskeho štúdia v odbore nové médiá na Univerzite výtvarných umení. Vo svojej umeleckej praxi sa Pavić zaoberá komplexnými súčasnými problémami, akými sú postkybernetický feminizmus, konzumizmus, medziľudské vzťahy a vplyv evolúcie technológií na sebaobraz. Zúčastnila sa mnohých výstav v Srbsku aj zahraničí, z toho štyri z nich mala samostatné. Vyjadruje sa prostredníctvom performance, videa, fotografie, písania a art directorstva. V roku 2023 bola finalistkou ocenenia Dimitrije Bašičević Mangelos Young Visual Artist Award, organizovaného v spolupráci s Residency Unlimited v New Yorku. Od roku 2021 ju zastupuje Gallery Novembar.

CAMILLE SOULAT vyrastala v Montluçone, je samouk, používa médiá ako digitálna maľba, písanie a videoinštalácia. Jej tvorba sa odvíja od intímnej formy rozprávania. Sústreďuje sa na námety a scény s nadprirodzeným podtónom. Cez difúzne tvary a siluety svojich digitálnych malieb prejavuje určitú fascináciu pretváraním obyčajných momentov na udalosti. Zaujíma sa o pojmy ako marginalita, geek kultúra, dospievanie a svoju tvorbu zameriava na výklad a oslavu kódov spojených s popkultúrou a kontrakultúrou.

^[1] Sophia Giovannitti. 2023. Working Girl: On Selling Art and Selling Sex. Verso